

[Preben Møller Hansen]

Så siger man fra SF: Vi kan ikke gå med til at pumpe 50 mia. kr. ud i omsætning. Det er da rart at høre, at Socialistisk Folkeparti nu er blevet et samfundsbevarende parti. Det er rart for arbejderklassen at vide, at partiet har slået en kolbøtte på 180 grader. Men hvad er det egentlig, der sker? Hvis man deler disse penge ud, deler man dem ud ikke kun til de 692.000 folkepensionister, men derimod til 3,2 mio. borgere, og det betyder, at der ikke er ret mange penge til hver. Det betyder ikke, at de mennesker, der får disse småører, importerer en Mercedesbil eller køber sig en flyvemaskine. Nej, de køber noget bedre mad, de åbner for varmen, og de sikrer sig en nogenlunde rimelig tilværelse, indtil disse småslanter er brugt. Men når man gør noget sådant – og det er specielt til Socialistisk Folkeparti – kommer hovedparten af pengene hjem igen i form af moms og afgifter. Så er man socialt tænkende, så er man ikke samfundsbevarende. Så siger man, vi kæmper for den befolkning, vi repræsenterer, og vi vil aldrig nogen sinde gøre andet end at slås for de dårligst stillede i vort samfund. Men det er åbenbart ikke længere intentionerne for Socialistisk Folkeparti.

Af alle avisudklip, både da man gennemførte loven om ATP, og da man gennemførte loven om LD, fremgår det, at man stod nede på denne slotsplads og kaglede løs mod den socialdemokratiske regering, der greb ind og ødelagde vilkårene for arbejderne. Det var en socialdemokratisk koalitionsregering, der i dette Ting gennemførte loven om LD, og vi var alle sammen enige om, at det var et groft overgreb, et indgreb i vores overenskomster. Jeg ved i hvert tilfælde, at SF mærkede, hvad det ville sige, nemlig dengang Aksel Larsen i første omgang sammen med Jens Otto Krag ville tage dyrtidsportionerne – med det resultat at SF blev splittet og vi fik et VS.

Senere gjorde Socialdemokratiet selv dette kunstgreb, hvor vi alle sammen protesterede, men nu er vi åbenbart kommet dertil, at Socialistisk Folkeparti helst ser kæmpefonde med enorme administrationer, med mennesker, der måske kan gøre det samme, som der skete i Dansk Folke-Ferie, B&W og Bolind, og hvad de ellers hedder. Jeg foretrækker nu engang, at man træffer en beslutning og giver lønmodtagerne de penge, der er deres, dem, der er snuppet hver eneste time, de har arbejdet som løn-

modtagere, hvor kloen har været nede i lønningsposen og taget sin part.

Men jeg ved godt, at sagen er helt klar og helt åben for Socialdemokratiet. Herregud, pamporne sidder på toppen, og man ville ikke svare på, hvad de får i løn, og hvor meget de bruger i administration – det er tophemmeligt. Men vær evig forvisset om, at de ikke arbejder for den indkomst, som en folkepensionist eller en lønmodtager ude på arbejdspladserne får. Nej, de rager til sig i en stil, som er totalt uanstændig, og det er penge, som går fra arbejderne – penge, som arbejderne er blevet frastjålet.

Ingen skal komme og sige, det er urealistisk, for intet er urealistisk. Dette Folketing kan vedtage præcis, hvad det vil, blot der er et flertal for det, men vi ved godt, der ikke er et flertal for det.

Men vi vil ved hvert eneste møde i dette land fortælle, hvem det er, der vil fastholde, at tyveriet fra 1964 skal bibeholdes, og at man skal sikre pamporne retten til at udnytte de mennesker, som er så fattige, som tilfældet er her i landet. Aldrig nogen sinde får man os til at acceptere, at man kan tage arbejdernes penge på den facon, og aldrig får man os til at acceptere, at arbejdernes penge skal investeres i firmaer, som går fallit, så arbejderne mister deres penge. Prøv engang at se, hvor mange penge der er investeret i forskellige firmaer, der er gået konkurs! Og hver gang et firma er gået konkurs, har vi mistet vores penge, fordi der sidder en flok uduelige pampere og skalter og valter med arbejdernes penge. Den står vi altså ikke model til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der var utvivlsomt én ting, der var rigtigt i det, hr. Preben Møller Hansen sagde, nemlig at han lovede at rejse land og rige rundt og fortælle om disse forfærdelige mennesker, der findes i Socialdemokratiet og SF. Det tror jeg gerne, for vi har i høj grad indtrykt af, at det er det, hr. Preben Møller Hansen mener er det væsentligste formål for Fælles Kurs.

Det er selvfølgelig trist, at hr. Preben Møller Hansen ikke er klar over, at mennesker, når de får udbetalt nogle penge – i dette tilfælde altså knap 60 mia. kr. – også bruger nogle af dem på udenlandske varer. Det er ellers noget, de fleste nok kan forstå. Sådan hænger det sammen, og